



MARANATHA MARE

Augustus 2012

Jaargang 39 No 7

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

ZELFS DAN

Habakuk 3:17-19

Wanneer de vijgeboom niet bloeien zou,
de wijnstok niet zijn opbrengst meer zou geven,
de schapen uit de stallen zijn verdreven,
dan zal ik nochtans juichen in Gods trouw.

Al zou ik altijd eenzaam moeten zijn,
en niemand hebben voor wie ik kon zorgen,
al zou ik 's avonds bang zijn voor de morgen,
dan zou Gods naam nog op mijn lippen zijn.

Dan zal ik nochtans juichen in de Heer.
Ik zal – ach God, wat zeg ik grote dingen,
U weet, hoe dikwijls ik niet wilde zingen;
de bomen bloeiden – maar ik zong niet meer.

Toch is Uw goedheid als de morgendauw,
toch blijft Gij met Uw zorgen mij omringen;
leer mij weer danken, God, leer mij weer zingen
ook als de vijgeboom niet bloeien zou.

Nel Benschop

Strijd versus vrede

Er is strijd in onze kerk. Natuurlijk niet alleen in de onze. Er is vaak onrust in kerken - soms heel erg, soms minder erg. Want kerken bestaan uit mensen. De geloofsgemeenschap is een familie, en families hebben soms strijd. Maar toch is er een band:

"Dan is Christus alles in allen ... En bovenal, kleed u in de liefde, dat is de band die u tot een volmaakte eenheid maakt. Laat in uw hart de vrede van Christus heersen, want daartoe bent u geroepen als de leden van één lichaam.
(Kol 3:11b, 14).

Maar is de band van de liefde in Christus sterk genoeg om de geloofsfamilie tot een eenheid te maken? Soms is het juist Christus die als excuus gebruikt wordt om medegelovigen aan te vallen. Wanneer men andere overtuigingen heeft.

Onbuigzame overtuigingen maken alle andere mogelijkheden onmogelijk. Of het gaat over Christus, of God, of kerk, of leerstellingen, belijdenissen, politiek, of mensen – onbuigzame overtuigingen doen anderen schade aan. Ze kunnen gewelddadig of vernietigend aangewend worden.

Onbuigzame mensen zijn zeker van zichzelf en hun zaak. Zij hebben de waarheid. Zij weten zeker wie en wat heilig zijn of onheilig, recht of verkeerd. Die dáár zijn onheilig, verkeerd, anders. Wij hier zijn heilig (zoals God het wilt), recht en goed.

Orde is hun het belangrijkste. Zoals het altijd was. Behoudend. Conservatief. Die moeten op hun plaats blijven - dáár. *Apart zijn*. Wij hier met elkaar zullen hetzelfde denken. *Eender zijn*. Want vermenging aan de ene kant en verschillende meningen aan de andere kant veroorzaken alleen maar chaos. En God is een God van orde.

Wanneer de ander of de andersdenkende tot een bedreiging wordt, is de reactie vaak dat mensen elkaar gaan etiketteren. Als de bedreiging nog niet te groot is, zijn de woorden die gebruikt worden daarvoor vrij mild: in de kerk bijvoorbeeld iets als "liberaal", "vrijzinnig", of "vrijdenkend".

Maar wanneer de onzekerheid en bedreiging sterker worden, worden ook de woorden sterker – men hoort zelfs een toon van geweld daarin: "antichrist", "Godslasteraar", "de duivel zelf". En dan ontstaat er chaos in de familie.

Wij leven nu middenin dit soort chaos in onze kerkelijke familie. Hoe reageert men erop? Vaak op één van drie manieren:

- Sommigen negeren het gewoon. Het gaat wel weer over.

- Andere vechten terug. Geweld gebruiken om geweld te bestrijden. Oog om oog.
- En dan is er de manier van Jezus.

De uitdaging voor een Jezus-volgeling is om te *onderscheiden* waar het op aankomt – wat de zaak van God zal dienen en wat alleen maar de zaak van mensen (ideologieën) dient.

De “orde” van *apart zijn* en *eender zijn* is gemakkelijk. Men voelt zich thuis en veilig in de eigen kring. De zaak van de orde klinkt zelfs vroom en goed. Maar als dat geweld tegen anderen betekent, is het alleen maar schijn vroomheid.

Echte vroomheid, de zaak van God dienen, was altijd en is steeds heel erg moeilijk. Om *allen* lief te hebben, ook de ander, zelfs de vijand. Wie Jezus kiest, draagt met hem een kruis. Dit is *onveilig* en *ongemakkelijk*.

Als Christus echt waar *alles in allen* is, en *de liefde de band is die ons tot een volmaakte eenheid maakt*, dan zal *de vrede van Christus in onze hart heersen*.

Dan kunnen wij allen samen in vrede elkaars broers en zusters zijn – één familie die leeft in liefde.

Yolanda Dreyer

Gemeentenieuws

In de wintermaand juli mochten wij twee gastpredikanten ontvangen.

Op zondag 8 juli ging Ds. Anneli Botha van Mafikeng voor in onze eredienst. Anneli is een bekende in onze gemeente en dit keer was haar thema hemel en aarde. Na afloop van de eredienst was er de gebruikelijke koffie en koek en daarna bood de diaconie soep en broodjes aan de gemeente. Onze dank aan de diaconie voor een heerlijke lunch!

Op zondag 15 juli ging Ds Hein Bertram van Vryheid voor in onze eredienst. Hein is een predikant in de NG Kerk in Vryheid, en was een studie genoot van Tanya van Wyk en Carusta van der Merwe aan de universiteit van Pretoria. Hein is opgegroeid in een Nederlands gezin, en heeft een preek over Jona in het Nederlands gebracht, zijn eerste preek in Nederlands, hij preekt altijd in Afrikaans.

Wij zijn dankbaar dat beide Anneli en Hein bereid waren om een grote afstand te rijden om in de Maranatha Kerk voor te gaan.

In juli hebben wij al geloofs familie afscheid moeten nemen van twee geliefden: Dries van den Belt – vader en schoonvader van Petro en Henriette van der Kuil en Henry van den Belt, en Nonnie Dedekind – sus van Wilma Rall.

Dries van den Belt: geboren op 12 november 1943, en overleden op 28 juni 2012. Zijn uitvaart vond plaats op 4 juli in St Augustine Chapel in Victory Park. Wij dragen in onze gebeden op Petro en Henriette van der Kuil, Henry van den Belt, Jan en Thornita van den Belt, alsook de partner van Dries, Giuliana Marchetti en haar kinderen en kleinkinderen
Wij ontvingen het volgende briefje van Henriette:

Lieve Maranatha Gemeente,

Op 1 juli jl. waren we onder verdrietige omstandigheden bij jullie in de eredienst aanwezig.

Helaas waren wij in Zuid-Afrika omdat onze (schoon)vader Dries van den Belt op een tragische manier om het leven is gekomen.

Hij werd vermoord in zijn eigen woning in Parkmore, Sandton.

Je weet dat dit dagelijks gebeurt in Zuid-Afrika, maar het is altijd ergens anders.

Je houdt er geen rekening mee dat het zo dichtbij zal gebeuren.

Tragisch en pijnlijk.

We willen jullie hartelijk danken voor jullie medeleven en voor de prachtige bos bloemen die wij na de dienst meekregen.

Dat jullie nog zo om ons heen stonden/staan, ondanks dat we al 12 jaar weer in Nederland wonen, hebben we als zeer bijzonder ervaren.

Het heeft ons goed gedaan en bemoedigd.

Wij proberen hier de draad weer op te pakken.

Dat gaat de ene dag beter dan de andere.

Wij bidden de Heer om bescherming voor jullie allen en leggen Zuid-Afrika in Zijn machtige Vaderhanden.

In Christus verbonden.

Hartelijke groeten van,

Petro en Henriëtte van der Kuil en Henry van den Belt

Nonnie Dedekind – Anna Magrihta Aleta nee Rall, geboren 17 Maart 1964, en overleden op 6 juli 2012. Haar uitvaart vond plaats op 11 juli in Lutherse gemeente Hayfields in Pietermaritzburg. Wij dragen op in onze gebeden de man en kinderen van Nonnie en ook Wilma en de rest van de Rall familie.

Het volgende stukje is een bijdragen geschreven door Nonnie in December 2011, zeven maanden voor haar overlijden, toen ze al wist dat er medisch gesproken steeds minder opties voor behandeling waren.

Skree lewe soos 'n baba voëltjie

Wat doen 'n mens as jy weet jou dae is getel, en jy weet sommer hoeveel is oor? Iets wat net vir die gelukkiges (jy dink dalk die ongelukkiges) beskore is.

'n Draai in 'n waakeenheid, terwyl van my hospitaalkamermaats besig is om totsiens te sê, hul familie en geliefdes hartseer by hul beddens huil en hul liefde, spyt en verlies verklaar, het my weer tot bestekopname gedwing.

Dis rof om in dieselfde plek as die sterwendes te vertoef.

Dit laat my diep peins, trane stort en my eie afskeid beplan. Wat moet ek nog doen?

Wat is op my bucket list, daardie goed wat elkeen moet doen voor jy die emmer skop? Natuurlik is daar goed soos om die Camino of pelgrimstog van die Franse Pireneë tot by Santiago de Compostello in Spanje te gaan stap (met my man en dalk ook my kinders). Om my man se druk en te soen en vas te hou, weer en weer en weer.

Om die vreugde van die lewe uit te skree soos die honger kraalogies in die nes voor ons huis. Om saam met vriende, die wat nou deel van my lewe is, en die wat tot my bittere spyt nie meer is nie, om 'n vuur te sit.

(COP 17 gebeur juis nou hier om die draai van ons, en een van die dae sit ons soos die Aussies – en gaste in die Kruger-wildtuin om die gasvuurtjie). So steek aan!

Maar onder die sterrehemel om al die vuur wat my afgesaagde koejawelboom se takke kan bring (die hout is vrek hard en sukkel soms) wil ek kuier, grappe en pyn en vreugdes deel. Daar wil ek jammer te sê vir die vir wie ek al jare 'n verskoning skuld, om te bely wat ek moet (o jimmie dit gaan 'n konsert wees) en om...nee wat, laat ons nie derms uitryg nie.

Ja, daar is een of twee, drie? vir wie ek 'n verskoning skuld, maar ek dink nie hulle sal kom as ek hulle na die finale fees nooi nie, ek het dalk net te ver gegaan.

Daar in die waakeenheid, in 'n jakkie waarin jy nie weet of die voor- of die agterkant van jou ontblote self, die ergste is nie, wonder ek oor alles, die einde van die lewe en die begin van die Ewigheid (wat in elk geval begin het). Ek bly maar in die bed, by die gedagte aan die prentjie van die hospitaaljurkie.

En ek beplan die finale fees. Een van daai kuiers wat jy nooit in jou lewe (hoe lank of kort ookal) sal vergeet nie. Waar jy lag, huil, en sommer ook dans (om die vuur of op die tafel), waar nuwe grappe opgemaak word, waar die sonsopkoms te gou kom.

Dis toe dat die dokter sê ek kan huistoe gaan, en soos jy sê Janis Joplin, is ek en die portier (wie se renloopbaan daardie dag met die hospitaalrystoel begin het) by die hospitaal uit.

Ja, ek weet nie hoeveel dae ek, of jy, het nie. Maar ons het vandag. Kom ons hou aan om die lewensfees te vier. Ons laat die kinders saamkuier – laat hulle die sages en skandes en liegstories hoor (soos die keer toe die ou `n tier probeer vang het). Die kinders kan nou ook maar daardie stories wat tot nou onder die deksel van geheimhouding gestoor is, hoor. As hulle dit vroeër gehoor het, sou ons hulle nooit maniere kon leer nie. Maar dis nog nie tyd vir rapporte en universiteituitslae nie.

Maar vier fees. Kuier met jou geliefdes soveel jy kan. Kom sit om ons vuur as jy nie een het nie. Of dit die finale een is of nie, sal net ons Skepper en Verlosser weet en bepaal, maar as Hy jou nog `n blaaskans gee, dank Hom en jubel en leef!

Nonnie Dedekind

<http://m.blogs.beeld.com/tjeers/skree-lewe-soos-n-baba-voeltjie>

Lang leve de kerk

Eenduidig maar ook veelzijdig en veelkleurig.

Wat bedoel ik met deze kreet?

Wel, ik hoop en bid dat de kerk zo mag zijn.

Mijn kerk, de hele kerk.

Misschien hebt u de uitzending van NZOZ gezien op 1e Pinksterdag. Ik maakte een programma met Jurjen ten Brinke. Jurjen werkt in Amsterdam-Noord. De Christelijke Gereformeerde Kerk leidt daar het project 'Hoop voor Noord'.

Elke zondag worden daar twee heel verschillende diensten gehouden. De eerste is voor de (oudere) gemeenteleden. Het overblijfsel van een kerk die steeds kleiner werd. De tweede is voor de wijk, voor wie maar komen wil. Voor de ramen van de kerk hangt een grote slinger. Voorbijgangers worden uitgenodigd om een kop koffie te komen drinken en de dienst bij te wonen.

Voor die tijd is er dus in het gebouw van de kerk een 'gewone' dienst. De gevestigde gemeente is inmiddels zo klein geworden, dat zij samen komt in een zaal van de kerk.

Toch hebben deze oudere mensen visie.

's Zondags gaan zij dan niet naar de dienst van half een maar ze staan wel achter dit werk en achter de vele activiteiten die de mensen van 'Hoop voor Noord' ontwikkelen.

De gemeente die bijna verdwenen was, stelde het bebouw en financiën ter beschikking van 'Hoop voor Noord'.

Het zijn nu twee communicerende vaten geworden: de eerste dienst wordt steeds 'kleiner' en de tweede als maar 'groter'. Verder zijn het wel totaal verschillende diensten. In de tweede dienst komen ook veel allochtone Nederlanders. Inrichting van de dienst is totaal anders. De eerste dienst is traditioneel. De tweede modern en eigentijds.

Er zijn in Amsterdam meer van zulke nieuwe gemeenten die zo de laatste jaren ontstaan zijn. Je zou ook kunnen zeggen dat oude (verdwijnde) gemeenten een doorstart hebben gemaakt. Veelal worden deze gemeenten geleid door kerkelijk werkers en evangelisten. Vaak gesteund door een vriendenkring. En ze werken met grote zegen. In wijken waar de kerk bijna verdwenen was, groeit de kerk weer.

Ik vind dit geweldig.

Kerken die leegliepen maken een nieuwe start. Vaak heel verschillend van de oude (moeder) gemeente, maar met hetzelfde doel en met dezelfde boodschap.

Zo 'n aanpak vind ik geweldig.

Soms werkt een kerkverband als een klederdracht. Je moet allemaal op dezelfde manier 'gekleed' zijn. De synode buigt zich een keer in de vier jaar daarover. Ondertussen verandert de maatschappij in rap tempo. En loopt de kerk voortdurend achter.

Waarom niet een kerk met een eenduidige boodschap maar in aanpak en uitvoering veelkleurig en veelzijdig.

In Zwolle proberen wij dat ook te zijn. Naast de reguliere diensten(4) houden ook wij diensten(2) voor buitenstaanders. We doen dat elke zondag. Ook bij ons zijn aanpak en invulling anders dan onze reguliere diensten. Ik had zondagmorgen dienst. De half tien dienst was heel anders dan het elf uur dienst.

En waarom niet?

Laat ook de plaatselijke gemeente maar zo zijn: eenduidig maar verder veelzijdig en veelkleurig.

De kerk in Zwartsluis mag anders zijn dan Zwolle. Als wij maar uitvoering geven aan de opdracht om het evangelie aan alle volken (zeg maar maatschappelijke stromingen) te verkondigen.

Het vraagt van de kerk wel visie. Anders ga je vragen stellen op een classis waarom die gemeente Opwekkingsliederen zingt, en drama kent. 'Dat mag toch niet van de kerkorde'.

De verschillende aanpak in Nederland moet met zo gewoon zijn als wij al eeuwen lang in zendingsgebieden hebben gedaan.

Gelukkig wordt deze visie wel gedeeld door de Zwolse kerken.

Zondag hebben we wel een heel bijzondere activiteit. Samen met nog 19(!) andere gemeenten vieren we de hele middag de afsluiting van de actie 'De tien mooiste Bijbelverhalen van Zwolle'. Door middel van een enquête hebben we een jaar geleden op straat de mensen gevraagd naar hun mooiste Bijbelverhaal. Daar kwam een top tien uit. Elke maand is in de kerken een van die verhalen uitgelegd. Elke maand was er ook een nieuw lied over dat verhaal dat in de gemeenten gezongen werd. Ze staan op nu CD. Veertien dagen geleden zijn er 7000 uitgedeeld op de basisscholen. En elke kind is uitgenodigd om naar het park aan de Hogenkampse weg te komen. Daar zullen al die verhalen worden uitgebeeld en op allerlei creatieve manieren vertolkt. Een van de mensen zal Johans Huibers zijn. Hij is de bouwer van de bekende ark. Het verhaal van Noach staat namelijk ook in de top tien.

Het geheel wordt afgesloten met een openluchtdienst. In die dienst zullen de dramagroep van de Navigators een stuk opvoeren. Zelf zal ik met Henk Stoorvogel een openingswoord en de sluiting verzorgen.

En zo zijn we elke keer op zoek naar nieuwe mogelijkheden. Stichting Present zag hier het licht. Vele jaren hebben we al Alfacursussen gegeven. Maar nogmaals dat vraagt visie. Dan moet je over je eigen schaduw heen durven te springen.

Nadeel is dat je als kerken in een kerkverband dan wel uit elkaar groeit. Maar is dat niet als het gaat om aanpak en uitvoering iets van de buitenkant? Eenheid ligt in het geloof in God, in het werk van Jezus Christus, in eerbied voor Gods Woord.

Een kerk die eenduidig maar ook veelzijdig en veelkleurig is. Laten we er samen voor gaan.

En zijn nog teveel mensen die wij niet(meer) bereiken.

Ds Arie van der Veer

<http://www.eo.nl/blogs/arievanderveer> - 7 juni 2012

Cranky Old Man

When an old man died in the geriatric ward of a nursing home in an Australian country town, it was believed that he had nothing left of any value.

Later, when the nurses were going through his meagre possessions, they found this poem. Its quality and content so impressed the staff that copies were made and distributed to every nurse in the hospital. One nurse took her copy to Melbourne. The old man's sole bequest to posterity has since appeared in the Christmas editions of magazines around the country and appearing in magazines for Mental Health. A slide

presentation has also been made based on his simple, but eloquent, poem.

And this old man, with nothing left to give to the world, is now the author of this 'anonymous' poem winging across the Internet:

Cranky Old Man

What do you see nurses?What do you see?
What are you thinking when you're looking at me?
A cranky old man not very wise,
Uncertain of habit with faraway eyes?
Who dribbles his food and makes no reply.
When you say in a loud voice 'I do wish you'd try!'
Who seems not to notice the things that you do.
And forever is losing a sock or shoe?
Who, resisting or not lets you do as you will,
With bathing and feedingThe long day to fill?
Is that what you're thinking?Is that what you see?
Then open your eyes, nurseyou're not looking at me.
I'll tell you who I am As I sit here so still,
As I do at your bidding as I eat at your will.
I'm a small child of Ten with a father and mother,
Brothers and sisters who love one another
A young boy of Sixteen with wings on his feet
Dreaming that soon now a lover he'll meet.
A groom soon at Twenty my heart gives a leap.
Remembering, the vows that I promised to keep.
At Twenty-Five, now I have young of my own.
Who need me to guide And a secure happy home.
A man of Thirty My young now grown fast,
Bound to each other With ties that should last.
At Forty, my young sons have grown and are gone,
But my woman is beside me to see I don't mourn.
At Fifty, once more, Babies play 'round my knee,
Again, we know children My loved one and me.
Dark days are upon me My wife is now dead.
I look at the future I shudder with dread.
For my young are all rearing young of their own.
And I think of the years And the love that I've known.
I'm now an old man and nature is cruel.
It's jest to make old age look like a fool.
The body, it crumbles grace and vigour, depart.

There is now a stone where I once had a heart.
 But inside this old carcass A young man still dwells,
 And now and again my battered heart swells
 I remember the joys I remember the pain.
 And I'm loving and living life over again.
 I think of the years, all too few gone too fast.
 And accept the stark fact that nothing can last.
 So open your eyes, people open and see.
 Not a cranky old man .
 Look closer see ME!!

Remember this poem when you next meet an older person who you might brush aside without looking at the young soul within. We will all, one day, be there, too! (originally written by Dave Griffith)

Ik ontvang de volgende mailtje van Lourens de Jong van Bela Bela:

Onlangs overleed een goede vriendin van ons in de rijpe leeftijd van 92 jaar. Zij is geboren in Zwijndrecht. In 1944 emigreerde zij met man en kinderen naar Z.A. en heeft haar laatste jaren hier in Bela Bela doorgebracht.

Haar kinderen laadden een stapel van haar boeken bij ons af. Wij kunnen er mee doen wat wij willen. Wij hebben een lijstje gemaakt van de boeken.

Wij sturen het lijstje hierbij en vragen ons af of er misschien iemand is die mag belangstellen in 1 of meer boeken?

Auteur	Titel	Jaar
Alnaes Finn	De Kolos in liefde en haat	?
Alton Bryant T	BIBLE DICTIONARY (The new compact....)	1980
Asscher-Pinkhof Clara	Danseres zonder benen	1966
Bergmans John	Alles over kamperplanten	1967
Bristow Gwen	Als de katoen rijpt	?
Buck Pearl S	Het levend riet	1964
De Moor-Ringnalda A.M.	Uitzicht op morgen	?
De Villiers Izak	In die teenwoordigheid van God	2004
Ekert-Rotholz Alice	Marie Bonnard	1962
FRANCKE Ds Joh.	Leven tot in eeuwigheid	1973
Gezelle Guido	Bloemlezing uit G.G.'s gedichten	1921
Holt Victoria	Seven for a secret	1992
Howatch Susan	Penmarric	1971

Keller Werner	Die Bybel is tog reg	1982
Kraan-Van Den Burg Gera	Brandende harten	1937
Lokken Thomas Oleson	Niels Hald	?
Maartens Maretha	Halte tevredenheid	1994
Mccullough Colleen	The thornbirds	1977
Naef Top	Op de weg naar het geluk	1958
Nederlands Bijbelgenootschap	HET NIEUWE TESTAMENT nieuwe vertaling	1942
Ooms J.W.	De korevaars	?
Pilcher Rosamunde	The shell seekers	1987
Shakespeare William	The complete works of William Shakespeare	1958
Steel Danielle	Jewels	1992
Stone Bernard	n Dag om te onthou	1981
Thorne Nicola	Swift flows the river	2000
Van Alkemade-Kwakkelstein C.H.	Gij, vrouwen van straks	1937
Van Bree Han	Het aanzien van Willem-Alexander	2001
Van Eeden Frederik	De kleine Johannes	1947
Van Nijnatten-Doffegnies H.J.	Claartje	?
Van Nijnatten-Doffegnies H.J.	Moeder Geertje	1950
Verkuyl Ds J.	Gebedsleven	1941
Vetter Marijke	Beatrix van baby tot bruid	?
Vollmar Ir. H.	Encyclopedie voor de huisvrouw	1961
Voorhoeve Dr.J.	Homoeopathie in de praktijk	1948
Waterink Dr J.	Aan moeders hand tot Jezus	?
Wijnkerk Phé	Dat moet je durven....!	?

Als er belangstelling is voor een boek of meerdere boeken, kunt u contact opnemen met Ellen van der Kuil, en zal ik er werk van maken om de boeken in handen te krijgen.

Dienstrooster augustus 2012

	5 aug	12 aug koffiedrinken	19 aug Avondmaal
1	E de Jong	N vd Eijkel	C Reinten
2	P de Haas	KJ Leeuw	J Smit
3	R Appel	M Letterie	R Boer
4	N Knoester	W Strydom	R Appel
5	A Knoester	K Strydom	M Letterie
6			H Kettner
7			D Kruger
Begroeting	V Vernede	P Reinten	W Kruger
Bloemen	R Spoon	W Mandelstam	J vd Eijkel
Koffie		M van Zee G Leeuw	
	26 aug	2 sep	
1	F vd Kuil	H Kettner	
2	T van Wyk	P de Haas	
3	J de Jong	R Boer	
4	N Knoester	D Kruger	
5	H Kettner	W Kruger	
Begroeting	M Letterie	I Pol	
Bloemen	F Smal	D Kruger	

Agenda augustus 2012

zondag 5	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Eredienstcommissie Bijbelstudie Oost en Zuid
maandag 6	10h00	Bijbelstudie – Ouderen Noorde Jeltje 011 791 4592 Vic 073 700 9610
dinsdag 7	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
donderdag 9 NATIONAL WOMEN'S DAY	17H30	FINCOM
zondag 12 OPENDEURDIENST	10h00 11h00	Eredienst Ds Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 14	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
donderdag 16	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie – Noorde Rieneke 011 704 3602
zondag 19 Avondmaal	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer Bijbelstudie West en Noord
dinsdag 21	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
zondag 26 Bartolomeusnacht	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer
dinsdag 28	9h00 – 13h00	Kerkkantoor
zondag 2	10h00	Eredienst Ds Y Dreyer

Verjaardagen augustus 2012

donderdag 2	Stephne Phyffer	073 205 9366
donderdag 2	Chantal Strydom	011 436 0210
maandag 6	Dirk Voorneveld	011 902 2640
woensdag 8	Christina Schmidt	
zaterdag 11	Justin Smit	083 650 0024
maandag 13	Nicolette van den Eijkel	083 308 5536
donderdag 16	Dean Meyers	079 031 0975
donderdag 16	Duane Meyers	079 031 0966
dinsdag 21	Herman van den Toorn	011 827 5822
woensdag 22	Michael McDonald	011 475 4375
donderdag 23	Xander Bekker	011 622 5472
donderdag 23	Linda Steinmann	011 234 5857
zondag 26	Hennie Janbroers	082 456 1918
vrijdag 31	Dick van den Eijkel	011 768 6564
vrijdag 31	Lukas Pieterse	

MARANATHA KERK

Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3 PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za Ds Carusta van der Merwe 082 554 7715 carusta@gmail.com
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street Branch Code 190805
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkuil@iafrica.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kuil 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za